ORTODOKSİA
Ahlakî ve dinî resale
Müdir mes'ul MELETİOS LUKAKİS — Mahal idare FENER RUM PATRİKHANESİ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Περιοδικὸν ἠθικοθρησκευτικὸν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
† Ο ΧΡΙΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Ἔτος Η'—Κωνσταντινούπολις.—Ἰανουάριος 1933.—Τεῦχος 85

ΕΠΙ ΤΩι ΝΕΩι ΕΤΕΙ

«Τί τὸ ὄν ; αὐτὸ τὸ ἐσόμενον.
»Τί τὸ γεγονός : αὐτὸ τὸ γενησόμενον».

Ὁ βαθὺς γνώστης τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων συγγραφεὺς τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ, νοερῶς συναγαγὼν ἐνώπιον αὐτοῦ ὁλόκληρον τὸ παρελθόν, τὸ πάντοτε στιγμιαῖον παρὸν καὶ τὸ ἀτελεύτητον μέλλον, φιλοσοφεῖ. Ἡ φιλοσοφία του συνίσταται εἰς τὴν συγχώνευσιν καὶ τὴν συνταύτισιν τῶν τριῶν περιόδων τοῦ χρόνου. Καὶ αὐτὸ τὸ μέλλον, εἰς τὴν ἀόριστον θάλασσαν τοῦ ὁποίου ἀποβλέπει ὁ ἄνθρωπος καὶ παρηγορεῖται λικνιζόμενος μὲ ὡραῖα ἀνακουφιστικὰ ὄνειρα, καὶ αὐτὸ τὸ μέλλον θεωρεῖ ὁ μελαγχολικὸς ἐρευνητὴς ὡς ἐναγκαλῖσαν ἤδη τὸ παρελθὸν καὶ χυθὲν προκαταβολικῶς εἰς τὸν ὠκεανὸν ἐκείνου τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιστρέφει πλέον.

Ἐὰν ἐξετάσωμεν τὸν χρόνον μόνον μὲ τὴν συνήθη ἀνθρωπίνην ἀριθμητικὴν θὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ ἑξῆς ἀξίωμα· πᾶν ὅ,τι μετρεῖται, τελειώνει, καὶ πᾶν ὅ,τι τελειώνει εἶναι μηδὲν παραβαλλόμενον πρὸς ὅ,τι δὲν μετρεῖται, πρὸς τὸ Ἄπειρον. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι ἐμφα-

νίζεται τὸ τελειότερον δημιούργημα τῆς φύσεως ὡς διαρκῶς αἰωρούμενον μεταξὺ ἀθροισμάτων καὶ γινομένων τῶν ὁποίων τὰ ψηφία εἶναι μηδενικά. Εἰς μάτην λοιπὸν ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος; Ἡ μακρὰ καὶ ἡ βραχεῖα ζωὴ συγχέονται; Τὸ εἶδος τῆς ζωῆς, ἡ ποιότης τοῦ περιεχομένου τοῦ βίου μας δὲν προσδίδει ἄλλον τινα χαρακτῆρα εἰς τὰ ἔτη τῆς προσκαίρου ταύτης βιοτῆς μας;

Εὐτυχῶς παραλλήλως πρὸς τὴν ψυχρὰν ἀριθμητικὴν καταμέτρησιν ὑπάρχει καὶ ἠθικὴ καταμέτρησις τοῦ βίου μας. Αὐτὴν τὴν καταμέτρησιν ἔχων ὑπ' ὄψει καὶ ὁ μνημονευθεὶς συγγραφεὺς μεταβάλλει τὸ ὕφος του, καὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον, θεωρῶν ὡς χοῦν καὶ ὄχι ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἐχαρακτήριζε μὲ φράσεις, τῶν ὁποίων τὸ ἐφύμνιον ἦτο, ματαιότης καὶ ματαιότης ματαιοτήτων, τὸν ἀναβιβάζει τώρα εἰς τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ.

Ὁ χρόνος δὲν εἶναι τὰ ἔτη, καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔγκειται εἰς ὅ,τι καταρρίπτει ὁ πανδαμάτωρ αὐτὸς παράγων, ἀλλ' εἰς ὅ,τι προσεγγίζει τὸν ἄνθρωπον περισσότερον πρὸς τὸν Θεόν, ἐξομοιώνει περισσότερον τὸ πεπερασμένον πρὸς τὸ ἄπειρον.

Ὁ ἄνθρωπος δὲ αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει ἀξίαν καὶ καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸν ἴδιον συγγραφέα εἶναι· «Τὸν Θεὸν φοβοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλαττε, ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος».

Ἰδοὺ λοιπὸν πότε ὁ χρόνος προσλαμβάνει ἰδιαιτέραν ἀξίαν. Ὅταν τὸ περιεχόμενον τῆς ζωῆς εἶναι ἄξιον τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς μας κατορθώνωμεν νὰ γράφωμεν ὅσα εὔφημα, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κρίνων καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος τὸ βραχὺ ἢ μακρὸν τῆς ζωῆς ἀποφαίνεται: «Μακρὰ ἡ ζωὴ οὐ παρὰ τὸ πολλὰ ἢ ὀλίγα ζῆν ἔτη, ἀλλὰ παρὰ τὸ εἰς δέον κεχρῆσθαι τῇ ζωῇ».

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους συνιστᾷ ἀπολογισμὸν τοῦ περιεχομένου τοῦ παρελθόντος τμήματος τῆς ζωῆς μας, ἀπολογισμὸν γινόμενον μὲ δίκαιον, ἠθικὸν καὶ ἀμερόληπτον ὑπολογισμόν, ὅλων τῶν πράξεων, τῶν λόγων καὶ τῶν σκέψεών μας. Νὰ ρίψωμεν ἓν βλέμμα πρὸς τὸ παρελθὸν διὰ νὰ ἀποδυθῶμεν εἰς σοβαρώτερον ἠθικὸν ἀγῶνα κατὰ τὸ μέλλον. Νὰ καταστρώσωμεν σχέδια ἔχοντα ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν βελτίωσιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ ἔσω ἀνθρώπου. Μὲ τὴν μέθοδον αὐτὴν πιστῶς κατὰ τὸ δυνατὸν ἐφαρμοζομένην, θὰ πληρώσωμεν τὴν ζωήν μας μὲ περιεχόμενον πολυτιμότερον ἀπὸ τὸ τοῦ παρελθόντος. Ἡ ζωή μας θὰ ἀποκτήσῃ μεγαλυτέραν ἀξίαν καὶ ἡ

συμβολή μας εἰς τὴν ἠθικὴν ἐξυγίανσιν τῆς ἀνθρωπότητος θὰ κατασιῇ σοβαρωτέρα.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία χωρὶς νὰ ὑποτιμήσῃ καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης καὶ καθόλου τῆς ἠθικῆς προόδου χρησιμοποίησιν τοῦ χρόνου, ἐκθύμως συνιστᾷ τὴν δαπάνην τῶν ἡμερῶν, τῶν ἑβδομάδων καὶ τῶν ἐτῶν πρὸς πλουτισμὸν τῆς ψυχῆς, πρὸς ἀπόκτησιν τῶν θησαυρῶν ἐκείνων τοὺς ὁποίους οὔτε ὁ σὴς ἀφανίζει οὔτε ὁ χρόνος καταστρέφει.

† Ο ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΙΣ

Η ΠΑΡΑΜΟΝΗ

Μετ' ἐπιβλητικότητος καὶ σεμνοπρεπείας ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος ἡ ἑορτὴ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐν τοῖς Πατριαρχείοις. Κατὰ τὸν ἑσπερινὸν ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ἡ Α. Θ. Παναγιότης μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν. Τὴν ἑσπέραν παρετέθη τὸ εἰθισμένον δεῖπνον, τοῦ ὁποίου μετέσχον πάντες οἱ κληρικοὶ τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς.

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἐν τῇ γενομένῃ Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ χοροστασίᾳ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ νέου ἔτους ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ἡ συρροὴ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, συγκεντρωθέντος ἀπὸ τῶν περάτων τῆς Πόλεως, ἦτο συγκινητική. Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπηκολούθησεν ἡ ὑποβολὴ πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τῶν χαιρετιστηρίων προσρήσεων τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, τῶν ὀφφικιάλων τῆς Ἐκκλησίας, πολλῶν ἐπισήμων προσώπων καὶ ἐγκρίτων ὁμογενῶν, ἐν εὐλαβείᾳ προσερχομένων μέχρις ἑσπέρας εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Κατὰ τὴν γενομένην δεξίωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Πατριαρχῶν ἀπὸ μέρους τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου προσεφώνησε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας Βενιαμίν, ὡς ἑξῆς:

Παναγιώτατε,

Δόξα τῷ Παναγάθῳ Θεῷ τῷ τῆς ζωῆς χορηγῷ καὶ τῷ τῶν ἀγαθῶν θησαυρῷ ὅτι κατηξίωσεν ἡμᾶς τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ νέου ἔτους καὶ ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἡ ἀνατολὴ αὐτοῦ φυγαδεύσασα τὸ ἀποιχόμενον εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς αἰωνιότητος, συναποκομίζον εἰς τὸ σκότος καὶ ἔρεβος τὰς

ταλαιπωρίας, ἃς ἐδοκίμασεν ὁ κόσμος καὶ κατώδυνος ἐταράχθη ἡ ψυχὴ τῆς ἀνθρωπότητος πάσης. Ἐσκέπασεν ἡμᾶς ἡ δεξιὰ τοῦ ἐξαποστέλλοντος χρόνους, καὶ πορεύονται οὗτοι. . . . ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔλεος τοῦ ἀνατέλλοντος τὸν ἥλιον καὶ ποιοῦντος φαεινὸν ὄρθον ἐπὶ τὴν οἰκουμένην, παρέστη δὲ καὶ ἡ χαρὰ ἡ καταυγάζουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλπιδοφόρως, ἵνα ἐν εὐθύτητι καρδίας καὶ ὀρθοφροσύνῃ λογισμῶν πορευσώμεθα τὸν δόλιχον τοῦ ἐνιαυτοῦ τούτου αἰσίως, ὑγιῶς καὶ ἀλύπως, ὥστε νὰ μὴ κατασπασθῶμεν ὑπὸ τῶν ζοφερῶν καὶ σκοτεινῶν μεριμνῶν τῆς βιοτῆς ἀπέλπιδες, ἀλλὰ αἰσιοδόξως προσδεξώμεθα ὅ,τι παρουσιάσει ἡ διαδρομὴ αὐτοῦ καὶ ἀναβιβάσει εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν σωτήριον καὶ καλόν.

Ὁ χρόνος, Παναγιώτατε, εἶναι εὐτρόχαλος καὶ ταχέως κυλίεται ἐπὶ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀλλ' αἱ ἀνάγκαι δυσβάσιακτοι, τὰ ἀντίξοα δυσκίνητα, προκαταλαμβάνει δὲ ἡ δειλία ἡμᾶς διὰ τὸ ἄδηλον τῆς αὔριον, καὶ βαρεῖα ἐπαπειλεῖται ἡ συντριβὴ ἐκ τῆς ἐναντιότητος τῶν περιστάσεων, ἡ καταλαβοῦσα τὸν κόσμον κρίσις δυσκόλως παρέρχεται, ἡ ὁμαλότης βραδυπορεῖ, οἱ λαοὶ ἐναγωνίως καραδοκοῦσιν ἀνακούφισιν καὶ οἱ ἰθύνοντες τὰς τύχας αὐτῶν Ἄρχοντες στοργικῶς καὶ μετὰ σπουδῆς μελετῶσι τὴν διόρθωσιν τῆς ἀνωμαλίας καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς οἰκονομικῆς εὐρυθμίας. Πλήν, πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὅτι ἀγαθὸς εἰς τὸν αἰῶνα, μὴ ἀπαισιοδοξῶμεν, ἀλλ' αἰσιοδοξῶμεν ὅτι τάχα τὸ αὔριον ἔσται ἄμεινον τοῦ σήμερον, καὶ ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ νέον ἔτος οὐ συγκλείσει ἡμᾶς εἰς ταλαιπωρίας, ἀλλ' ἔσεται αἴσιον καὶ σωτήριον, καὶ οὐ κληρονομήσει τὴν κακοτυχίαν τοῦ παρελθόντος, αἱ δὲ ἐλπίδες τῆς ἀνθρωπότητος συντελεσθήσονται ἐν ἀγαλλιάσει καὶ εὐφροσύνῃ, καὶ ἡ σωτηρία οὐ χρονιεῖ ἀλλ' ἀθρόα ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας καὶ ἀνορθώσει τοὺς κατερραγμένους.

Ὑπὸ τοιούτων αἰσιοδόξων διαλογισμῶν τῆς ψυχῆς καὶ σκέψεων τοῦ πνεύματος κατεχόμενοι, ἥ τε Ἱεραρχία καὶ Ὁμογένεια, εὐλαβῶς προσερχόμεθα, Παναγιώτατε, πρὸ τοῦ Θρόνου τῆς Σῆς κορυφῆς κατὰ τὴν εὔσημον ταύτην ἡμέραν, ἵνα ὑποβάλωμεν τὰ εἰλικρινῆ ἡμῶν συγχαρητήρια, χαιρετῶντες ἐν εὐφροσύνῃ τῆς ψυχῆς τὴν ἐπιτολὴν τοῦ νέου ἔτους, καὶ ὁλοψύχως εὐχηθῶμεν τῷ Θεῷ ὅπως ἐπιβραβεύων βαθεῖαν εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις τοῦ Χριστοῦ ἀποτρέψῃ τὴν κακοδαιμονίαν καὶ ῥύσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως ἐμπιπλῶν ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν ἑκάστου καὶ τῆς Σῆς προσκυνητῆς ἡμῖν Παναγιότητος πρός τε σεαυτὴν καὶ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐφ' ἧς ἵστασαι ὡσεὶ πύργος ἰσχυρὸς καὶ ἀκαταμάχητος προασπίζων τὰ συμφέροντα αὐτῆς κατὰ τῶν ἀντικειμένων, ἀνδρείᾳ ψυχῆς τεθωρακισμένος.

Εὐφραίνεται ἡ Ἱεραρχία καὶ σεμνύνεται ἡ Ὁμογένεια ἐπὶ τοῖς ἐκλάμπροις ἔργοις τῆς Πατριαρχείας Σου καὶ πάντες εὐχόμεθα ἐξ ὅλης ψυχῆς

καὶ καρδίας, ἵνα ἐπὶ ἔτη πάμπολλα ζῇς καὶ Πατριαρχεύῃς εὐκλεῶς ἐν ὑγείᾳ ἀδιαπτώτῳ καὶ ἀστεμφεῖ, διατελῶν ἀκλυδώνιστος ἀπὸ παντὸς ἐναντίου, πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ ἧς τόσον ἀφωσιώθης, τῷ τῆς ἀγάπης δεσμῷ συνδεθεὶς καὶ τὴν εὐαγγελικὴν αὐταπάρνησιν κληρωσάμενος.

Κύριος ὁ Θεὸς δώῃ Σοι δύναμιν καὶ κραταίωσιν καὶ πληρῶσαι πάσας τὰς ἀγαθὰς βουλάς Σου. Εἰς ἔτη πολλά.

Ἡ Ἀντιφώνησις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Σεβάσμιοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Θερμῶς καὶ ἀπὸ μυχίων καρδίας εὐχαριστοῦμεν πᾶσιν ὑμῖν, τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ καθόλου τῇ Ἱεραρχίᾳ τοῦ Θρόνου, τῇ ἐνταῦθα καὶ τῇ ἐκτὸς τῶν ὁρίων, διὰ τὰ ἀδελφικὰ συγχαρητήρια, τὰ ἀδελφικὰ αἰσθήματα καὶ τὰς ἀδελφικὰς εὐχὰς ἐπὶ τῷ νέῳ τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου ἐνιαυτῷ.

Αἱ ἡμέραι, ὡς ἐτόνισε καὶ ὁ ἀδελφὸς Γέρων Μ/της Νικαίας κ. Βενιαμίν, αἱ ἡμέραι τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπῆρξαν ἀληθῶς βαρεῖαι εἰς στενοχωρίας καὶ ταλαιπωρίας δι᾽ ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Ἀλλ᾽ εἴη εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδοκίμασε τὴν ἀνθρωπότητα ὑπὲρ ὃ αὕτη δύναται, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπέτρεψεν Οὗτος τὴν δοκιμασίαν, ἵνα παιδαγωγήσῃ ἡμᾶς διδάσκων καὶ πείθων μεγάλους καὶ ἰσχυρούς, ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους, ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, ὅτι ἡ ἐν τῷ κόσμῳ διαρκὴς εὐτυχία εἶναι καρπὸς μόνον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συνεργασίας ὅλων, καὶ ὅτι αὕτη στηρίζεται μόνον ἐπὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ἑνὸς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου, τοῦ μέρους ὑπὲρ τοῦ ὅλου. Διὰ τοῦτο οὐ μόνον εὐλογοῦμεν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἀκραδάντως πιστεύομεν ὅτι ὁ ἐκ τῆς δοκιμασίας καρπός, τὸ ἐκ τῆς ταλαιπωρίας κέρδος, ἡ ἐκ τῶν φροντίδων ὠφέλεια ἔσται μεγάλη. Ἡ ἀνθρωπότης πειθομένη ὅτι ἡ εὐτυχία ὅλων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς συνεργασίας ὅλων, θὰ βαδίσῃ κατὰ τὸ ἀνατεῖλαν ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς σήμερον νέον ἔτος εἰς τὸν ὡραῖον ἀγῶνα κατὰ τῶν αἰτίων τοῦ κακοῦ, καὶ θὰ ἴδωμεν κατ᾽ αὐτὸ τὰ δεινὰ νὰ παρέλθωσι καὶ ἡ εὐτυχία νὰ ἐπανέλθῃ.

Εὐλογοῦμεν δὲ ἔτι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ὅτι ἐν μέσῳ τῶν δεινῶν τῆς ἀνθρωπότητος ἐστήριξε τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ, ἐνίσχυσεν Αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ της ἔργῳ, ὥστε νὰ ἴδῃ τὴν εἰρήνην ἐν τῷ κλίματι Αὐτῆς πραγματοποιουμένην καὶ ἀποκαθισταμένην, ἤμειψε τοὺς πόνους Αὐτῆς εἰς ἔργα ἅγια ὑπὲρ τοῦ Θρόνου καὶ καθόλου τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐνίσχυσε τὴν Ἱεραρχίαν ἵνα ἀνυστάκτως αὕτη φρουρῇ τὴν ἐμπεπιστευμένην αὐτῇ ἱερὰν

παρακαταθήκην καὶ ἀνέδειξεν αὐτὴν ἀξίαν τῆς κλήσεως καὶ τῆς διακονίας αὐτῆς.

Εὐχαριστοῦντες δὲ ὑμῖν καὶ αὐτῇ καὶ αὖθις διὰ τὰ ἅγια αἰσθήματα ὑμῶν πρὸς τὸ Πατριαρχικὸν ἡμῶν πρόσωπον, τοὺς πόνους ὑμῶν καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ἱεραρχίας ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας, εὐχόμεθα θερμῶς καὶ ἀπὸ μέσης καρδίας ὅπως ὁ Κύριος δώσῃ τῇ ἁγίᾳ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος Αὐτοῦ πλήρη καὶ βαθεῖαν τὴν εἰρήνην Αὐτοῦ, δωρήσηται Αὐτῇ ἔργα πλούσια εἰς ἀγάπην καὶ δόξαν καὶ χαρίσηται εἰς πάντας ὑμᾶς ὑγείαν καὶ καρποὺς πλουσίους εἰς πόνους ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὸ ποίμνιον καὶ τὴν Ὁμογένειαν εὐτυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν, εἰς δὲ τὸ Κράτος, τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς Ἄρχοντας ἰσχὺν καὶ κλέος.

Προσελθόντων ἀκολούθως πάντων τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ὑπαλλήλων τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, ἀπὸ μέρους αὐτῶν προσεφώνησε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ Πρωτοσυγκελλεύων Σεβ. Μητροπολίτης Χριστουπόλεως Μελέτιος, διὰ τῶν ἀκολούθων:

Παναγιώτατε,

Ὀτρηροὶ ἡμεῖς σκαπανεῖς τοῦ ὑψηλοῦ ἔργου τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Αὐλῇ προσερχόμεθά Σοι ἐπὶ τῇ θεοσδότῳ εὐκαιρίᾳ τῆς δύσεως τοῦ 1932 καὶ τῆς ἀνατολῆς τοῦ σωτηρίου ἔτους 1933, ὅπως ὑποβάλωμεν σέβη υἱϊκὰ δεόμενοι τοῦ Οὐρανίου Πατρός, ἵνα δωρῆται τῇ Ὑμ. Θ. Παναγιότητι τὴν πανσθενῆ Αὐτοῦ χάριν πρὸς δόξαν τῆς ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας, ἥτις ἐστὶ καὶ δόξα τοῦ ἁγίου Αὐτοῦ ὀνόματος, καταθέτοντες δὲ εὐλαβῆ ἀσπασμὸν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς Σου βεβαιοῦμέν Σε, ὅτι, ὡς πάντοτε, οὕτω καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προθύμως καὶ εὐσυνειδήτως θέλομεν ἐκτελῇ τὰ ὑπὸ τῆς Παναγιότητός Σου πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας ἀνατιθέμενα ἡμῖν καθήκοντα. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἡ δὲ τιμαλφὴς Σου ζωὴ μακραίων πρὸς ἄρρητον εὐφροσύνην τοῦ ὀρθοδόξου ποιμνίου Σου. Γένοιτο!

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπαντῶσα ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν Αὐτῆς διὰ τὰ ὑποβαλλόμενα αἰσθήματα καὶ τὴν πιστὴν διακονίαν τῶν ὑπαλλήλων, ἐπιδαψιλεύσασα εἰς αὐτοὺς τὰς πατρικάς Της εὐλογίας καὶ ἐπευχηθεῖσα πάροχον εὐτυχίας τὸ νέον ἔτος.

ΕΟΡΤΙΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς συνεχάρησαν, κατὰ τὸ ἔθος, δι' ἑορτίων τηλεγραφημάτων καὶ γραμμάτων τὴν Ἐκκλησίαν πᾶσαι αἱ ἀδελφαὶ Ὀρθόδο-

ξοι Ἐκκλησίαι, πρὸς ἃς ἐγένοντο αἱ προσήκουσαι εὐχαριστήριοι καὶ ἀντευχετικαὶ ἀπαντήσεις. Ὁμοίως ὑπέβαλε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι διὰ τηλεγραφημάτων καὶ γραμμάτων τὰς συγχαρητηρίους αὐτῆς προσρήσεις ὁλόκληρος ἡ Ἱεραρχία τοῦ Θρόνου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἀντηλλάγησαν ἐγκάρδιοι χαιρετισμοὶ καὶ μετὰ τῶν φίλων Ἐκκλησιῶν, Ἀγγλικανικῆς καὶ Παλαιοκαθολικῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Διὰ τηλεγραφήματος αὐτοῦ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἀλέξανδρος, τῇ 11ῃ λήξαντος μηνὸς ἀνήγγειλε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν αἰσίως γενομένην ἀναγνώρισιν αὐτοῦ ἀπὸ μέρους τῆς τέως διϊσταμένης μερίδος τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Ἀντιοχικοῦ Θρόνου καὶ τῆς Ὑπάτης Γαλλικῆς ἐν Συρίᾳ Ἁρμοστείας.

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ Συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 17ης τοῦ λήξαντος μηνός, μετὰ βαθείας χαρᾶς ἐξ ἀνακοινώσεως τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης ἐν τῇ ἀπὸ πολλοῦ ἀτυχῶς ταλαιπωρηθείσῃ ὑπὸ τῆς ἔριδος Ἁγιωτάτῃ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀντιοχείας καὶ ἐν συγκινήσει ἀνέπεμψεν εὐχαριστηρίους τῷ Εἰρηνάρχῃ Κυρίῳ αἴνους καὶ εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ἑδραιώσεως τῆς παρὰ τῆς χάριτος Αὐτοῦ ἐπιδαψιλευθείσης τῇ σεβασμίᾳ Ἱεραρχίᾳ τοῦ ἱστορικοῦ Θρόνου ἑνότητος καὶ συμπνοίας.

Ἡ χαρὰ καὶ τὰ συγχαρητήρια τῆς Μ. Ἐκκλησίας διεβιβάσθησαν τηλεγραφικῶς τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ Ἀντιοχείας κ. Ἀλεξάνδρῳ, διατρανωθεισῶν ἅμα καὶ τῶν ἀδελφικῶν εὐχῶν αὐτῆς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ δόξης τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀντιοχικοῦ Θρόνου.

Τὸ διαβιβασθὲν τῇ Αὐτοῦ Μακαριότητι συγχαρητήριον καὶ εὐχετήριον τηλεγράφημα τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἔχει ὧδε:

Πατριάρχην Ἀλέξανδρον

Δαμασκόν.

Ἄφατός ἐστιν ἀδελφικὴ χαρὰ ἡμῶν. Ἀποκαταστᾶσα εἰρήνη ἑνότης εἴη ἀπαρχὴ πάσης εὐημερίας ἀδελφῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίως παλαιφάτου δόξης αὐτῆς.

12 Ἰανουαρίου 1933.

Πατριάρχης **Φώτιος.**

* * *

ΕΠΙ ΤΗι ΑΙΣΙΑι ΛΥΣΕΙ ΤΟΥ ΑΝΤΙΟΧΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ λύσει τοῦ Ἀντιοχικοῦ ζητήματος εὔκαιρον εἶναι νὰ ἐπαναληφθῶσιν οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ὁ ἱερὸς Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην, ὅταν δύο ἔτη μετὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Γ´ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐπετεύχθη μεταξὺ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἀνατολῆς (Ἀντιοχικοῦ Θρόνου) ἡ ποθητὴ συνεννόησις καὶ ὑπεγράφη ὁ λεγόμενος ὅρος τῆς ἑνώσεως: «Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Λέλυται γὰρ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ καὶ πέπαυται τὸ λυποῦν καὶ διχονοίας πάσης ἀνῄρηται τρόπος, τοῦ πάντων Σωτῆρος Χριστοῦ ταῖς ἑαυτοῦ Ἐκκλησίαις τὴν εἰρήνην βραβεύσαντος».

Ὁ Ἄρχων τῆς εἰρήνης ἐδωρήσατο εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας καὶ νῦν τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν. Ὁ χωρίζων τὰς τέως μερίδας φραγμὸς ἐλύθη καὶ ἅπαντες οἱ Μητροπολῖται συνεκεντρώθησαν περὶ τὸν κανονικὸν Πατριάρχην Ἀλέξανδρον, ὅπως ἐν ἀγαστῇ ὁμονοίᾳ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς λύσεως τῶν ποικίλων προβλημάτων, τῶν τε τοπικῶν καὶ τῶν γενικῶν, τὰ ὁποῖα συνεσώρευσαν εἴτε αἱ ἀνθρώπιναι ἀδυναμίαι εἴτε ἡ ἀδυσώπητος φορὰ τῶν πραγμάτων καὶ ἡ ἀκατάσχετος δίνη τῶν περιστάσεων.

Τῆς εἰλικρινοῦς ταύτης χαρᾶς συμμετέχουσιν ἅπασαι αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, εἰσηγήσει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀναγνωρίσασαι ὡς κανονικὸν Πατριάρχην τὸν ὡς τοιοῦτον ἐκλεγέντα ἀπὸ Τριπόλεως Ἀλέξανδρον. Ἰδιαιτέρως τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἐγκαίρως ἀντιληφθὲν τὴν σοβαρότητα τῆς προκυψάσης ἐν τῷ σώματι τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀντιοχείας διαιρέσεως καὶ τὰς ὀλεθρίας αὐτῆς δι᾽ ὅλην τὴν Ὀρθοδοξίαν συνεπείας, οὐ μόνον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ τὸν Μητροπολίτην Τραπεζοῦντος ἔπεμψεν εἰς Δαμασκόν, ἀποτελεσματικῶς συνεργασθέντα μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο ἑτέρων ἀρχαίων Πατριαρχείων τῆς Ἀνατολῆς, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, ἀλλὰ καὶ πολλαχῶς ἐνήργησεν ὅπως ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, περιβληθεῖσα πανορθόδοξον κῦρος διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὑπὸ πάντων τῶν τμημάτων τῆς Ὀρθοδοξίας, τύχῃ καὶ ἐκ μέρους τῶν ἀνωτάτων πολιτικῶν ἀρχῶν τῆς Συρίας ἐπικυρώσεως. Καὶ τὸ τοιοῦτον κατ᾽ ἀρχὴν ἐπετεύχθη καὶ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λαοδικείας Ἀρσενίου. Καὶ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ, ὡς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς, ἰδιαιτέρως συντελεστικὴ ὑπῆρξεν ἡ καθηκόντως καταβληθεῖσα ἐνδελεχὴς ἐνέργεια τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Φωτίου τοῦ Β´.

Ὁ Πρωθιεράρχης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔχων ὑπ᾽ ὄψιν εἴπερ τις καὶ ἄλλος τὴν Διορθόδοξον ἀποστολὴν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας «τοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ δεφενδεύειν τοῖς ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν εὑρισκομένοις αὐτονόμοις θρόνοις καὶ

συνηγορεῖν κατὰ τὸ δυνατὸν ταῖς ἀτυχίαις αὐτῶν» (1) μετὰ ζήλου, ἐν ἁρμονικῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰργάσθη πρὸς τερματισμὸν τοῦ ἀνιαροῦ δι' ὅλην τὴν Ὀρθοδοξίαν Ἀντιοχικοῦ ζητήματος. Εἰς οὐδεμίαν φάσιν αὐτοῦ ἀπεθαρρύνθη ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως. Πᾶσα νέα δυσχέρεια συνετέλει εἰς τόνωσιν τοῦ θάρρους καὶ αὔξησιν τῶν ἐλπίδων περὶ τοῦ τελικοῦ θριάμβου τῶν ἀπόψεων, ἃς ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῆς διαφορᾶς ὑπεστήριξε καὶ ἃς υἱοθέτησαν αἱ λοιπαὶ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι.

Σύμπασα ἡ Ὀρθοδοξία εὐλόγως νῦν δοκιμάζει ἰδιαιτέραν χαρὰν ἐπὶ τῇ γαλήνῃ τῇ ἀποκαταστάσῃ ἐν τῇ Ἀντιοχικῇ Ἐκκλησίᾳ· διότι τοιουτοτρόπως περισσότερον ἡνωμένη ἡ Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία Ἀντιοχείας θὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν σοβαρὰν καὶ δαψιλῆ συμβολὴν αὐτῆς ἐν τῇ λύσει τῶν μεγάλων ζητημάτων τῶν ἐνδιαφερόντων σύμπασαν τὴν Χριστιανωσύνην.

Μία εὐχὴ ὑπὸ πάντων σήμερον διατυποῦται ὑπὲρ τοῦ τόσον δοκιμασθέντος καὶ ἄλλοτε μὲν ἀλλὰ καὶ νῦν Ἀντιοχικοῦ Θρόνου· μηδεὶς καὶ μηδὲν πλέον νὰ διαταράξῃ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἀποστολικῆς ταύτης Ἐκκλησίας γαλήνην. Οἱ ποιμένες αὐτῆς πάντως θὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει «τὴν καθ' ὑπερβολὴν ὁδόν», τὴν ὁποίαν ὁ ἄριστος ἑρμηνεὺς τῶν μυστηρίων καὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ Ἀπόστολος Παῦλος χαρακτηρίζει διὰ τῆς ἀγάπης. Πάντες ἄλλως τε οἱ Πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ σύμπασα αὐτῆς ἡ Ἱεραρχία πρὸ παντὸς κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ὀφείλουσι νὰ χαράξωσιν ἔν τε τῷ νῷ καὶ ταῖς συνειδήσεσιν αὐτῶν τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου τέκνου τῆς Ἀντιοχείας, τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου : «οὐ γὰρ ἀρχόντων τῦφος ἐστὶν ἐνταῦθα οὐδὲ ἀρχομένων δουλοπρέπεια, ἀλλ' ἀρχὴ πνευματική, τούτῳ μόνον πλεονεκτοῦσα, τῷ τὸ πλέον τῶν πόνων καὶ τῆς περὶ ὑμῶν (ποιμνίου) ἀναδέχεσθαι φροντίδος, οὐ τῷ τιμὰς πλείους ἐπιζητεῖν».

† Ο ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

ΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 444).

Ἕτερα δὲ χειρόγραφα τῆς ἐπιστολῆς ταύτης εὑρίσκονται ἐν Add Mss

(1) Πατριαρχικὸς Κῶδιξ Δ' σελ., Ἡλιουπόλεως Γενναδίου: «Τὰ ἰδιαίτερα Δικαιώματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου σελ. 16.

№ 14,526. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος δὲν μνημονεύει τοῦ Πάπα ἀλλὰ μόνον τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν λοιπῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης.

Η ΕΝ ΣΑΡΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ

Διὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς πρώτης ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου δὲν κατεπνίγη ὁ ἀρειανισμός. Οἱ ὀπαδοί του, ὧν κορυφαῖος ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος ὁ κατόπιν Κωνσταντινουπόλεως, κατώρθωσαν νὰ παραπείσωσι καὶ αὐτὸν τὸν Μ. Κωνσταντῖνον. Οὕτω δὲ διωγμὸς ἄγριος ἐξέσπασε κατὰ τῶν ὀρθοδόξων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Ἀλεξανδρείας Ἀθανασίου, πλειστάκις ἐκβληθέντος τοῦ θρόνου. Δὲν ὑπάρχει κακουργία, σκευωρία, συκοφαντία τὴν ὁποίαν οἱ Ἀρειανοὶ δὲν ἐχρησιμοποίησαν κατὰ τοῦ Ἀθανασίου. Προέβησαν μέχρι τοῦ νὰ ἐπιδεικνύωσιν ἕνα τεταριχευμένον βραχίονα, ὃν ἔλεγον ὅτι ὁ Μ. Ἀθαθάσιος εἶχεν ἀποκόψει ἐκ τοῦ σώματος ἑνὸς ζῶντος μοναχοῦ Ἀρσενίου· ἐνῷ τὸν Ἀντιοχείας Εὐστάθιον ὁ Εὐσέβιος μετὰ τῶν ὀπαδῶν του κατώρθωσαν νὰ ἐξώσωσι τῆς ἕδρας του, στυγερὰν συκοφαντίαν ἐπὶ ἀσελγείᾳ κατ' αὐτοῦ χαλκεύσαντες, «γύναιον ἑταιρικὸν τὴν ὥραν ἀπεμπολοῦν μισθωσάμενοι» (Θεοδωρ. Ἐκκλ. Ἱστορία)· προσελκύσαντες δὲ εἰς τὸν Ἀρειανισμὸν καὶ τοὺς βαρβάρους λαοὺς Γότθους, Βισιγότθους, Λογγοβάρδους, Βανδάλους κλπ. ἐφάνησαν πρὸς στιγμὴν ὑπερισχύοντες, ὥστε ὁ κόσμος ἐξεπλάγη, καθ' ἃ γράφει ὁ Ἱερώνυμος, θεωρῶν ἑαυτὸν ἀρειανίζοντα. Μόνοι δὲ οἱ ἐν τῇ Δύσει ἐνέμενον πιστοὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου καὶ ἔτεινον χεῖρα βοηθείας ὡς ἠδύναντο εἰς τοὺς κλυδωνιζομένους ὀρθοδόξους τῆς Ἀνατολῆς.

Ὁ διάδοχος τοῦ Κωνσταντίνου Κωνστάντιος, ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Κώνσταντος, Μονάρχου τῆς Δύσεως, πρὸς ἀπόπειραν κατευνάσεως τοῦ σάλου συγκαλοῦσι τὴν ἐν Σαρδικῇ Σύνοδον ὡς Οἰκουμενικήν, εἰς ἣν παρέστησαν 96 μὲν Ἐπίσκοποι Δυτικοὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ μετασχόντος τῆς Συνόδου Ἀθανασίου, 76 δὲ Ἀνατολικοί. Γνωστὸς ὀρθόδοξος Κανονολόγος, ὁ Μίλας, ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ αὐτοῦ Δικαίῳ ἀναγράφει τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς Συνόδου εἰς 300 Δυτικοὺς καὶ 76 Ἀνατολικούς. Ἀλλὰ ἡ μαρτυρία τοῦ Ἀθανασίου κατισχύει. Δευτέρα πλάνη τοῦ Μίλας· ὑποθέτει τοὺς Δυτικοὺς καὶ Ἀνατολικοὺς ὡς συνεδριάσαντας ὁμοῦ. Ἀλλὰ τὸ ἱστορικὸν γεγονὸς εἶναι ὅτι τῶν Δυτικῶν μὴ ἀποδεξαμένων τὴν ἀξίωσιν τῶν Ἀνατολικῶν ὅπως ἀποκλεισθῇ τῆς Συνόδου ὁ Ἀθανάσιος, οἱ τελευταῖοι ἀπεχώρησαν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριῶν εἰς Φιλιππούπολιν, ἔνθα συνεκρότησαν Σύνοδον, ἔνθα καθῄρεσαν τὸν Ἀθανάσιον καί τινας ἄλλους ὀρθοδόξους καὶ εἶτα εἰς Ἀντιόχειαν ἔνθα συνεκρότησαν καὶ πάλιν

Σύνοδον τὴν τῆς ***μακροστίχου ἐκθέσεως***. (Βλπ. Σωκρ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Σωζομ. Γ. Θεοδωρ. Β. Ἀθανάσιος Ἀπολογ. κατὰ Ἀρειανῶν).

Καὶ ἐν τῇ κανονικῇ δὲ Συλλογῇ Ράλλη καὶ Ποτλῇ (Τόμ. 3) ἀναγράφεται πλημμελῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν εἰς 341. Συνεδρίασαν λοιπὸν ἐν Σαρδικῇ μόνον 96 Δυτικοὶ Ἐπίσκοποι, ὡς Τοπικὴ Σύνοδος.

Καὶ περὶ τοῦ ἔτους τῆς συγκλήσεως τῆς Συνόδου, οἱ Σωκράτης (Β) καὶ Σωζόμενος (Ι) λανθασθέντες ὑπέλαβον αὐτὴν συγκροτηθεῖσαν τὸ ἑνδέκατον ἔτος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἤτοι τὸ 347, οἷς κατακολουθεῖ καὶ τὸ Πηδάλιον, παρασύραντες εἰς τὴν πλάνην των καὶ τοὺς νεωτέρους Fleuri, Neunter, Quiesseller, Hagenbach, Hesse, ἐν οἷς καὶ τὸν Γεδεὼν (Πατριαρχ. Πίνακες) ὁρίζοντα ὡς ἔτος τῆς συγκλήσεως αὐτῆς τὸ 348. Ἀλλὰ ἀνακαλυφθείσης καὶ ἐκδοθείσης ὑπὸ τοῦ Mattei τῆς Historia Megala ἥντινα ἠκολούθησαν ὁ Hefele καὶ ὁ Pitra κατεβιβάσθη τὸ ἔτος τῆς Συνόδου εἰς τὸ 344. Ἀκολούθως ἐκδοθεισῶν τῶν ἑορταστικῶν ἐπιστολῶν Ἀθανασίου ἀνακαλυφθεισῶν ἐν Συριακῷ χειρογράφῳ τὸ 1848 διεπιστώθη ἐκ τῆς ἀναλύσεως τῶν Πασχαλίων αὐτῶν ὅτι ἡ ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ συνέλθῃ μετὰ τὸ 343. Οὕτω δὲ κατέστη παρὰ πάντων ἀποδεκτὴ ἡ γνώμη τοῦ Hergenröther λέγοντος «αὕτη (ἡ ἐν Σαρδικῇ) Σύνοδος συνῆλθε περὶ τὸ τέλος τοῦ 343 διαρκέσασα μέχρι τοῦ ἔαρος τοῦ ἑπομένου ἔτους» (Handbuch der allgemeiner Kirchen Geschichte Supplement).

(Ἕπεται συνέχεια).

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἀπὸ τῆς 10ης τοῦ λήξαντος μηνὸς ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπανέλαβε τὰς ἐπὶ ταῖς ἁγίαις ἑορταῖς τοῦ Δωδεκαημέρου διακοπείσας ἐργασίας αὐτῆς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ Α. Θ. Παναγιότης προσαγορεύουσα τοὺς Σεβ. ἁγίους Συνοδικοὺς ηὐχήθη τὴν ἀπὸ Κυρίου ἐνίσχυσιν πάντων πρὸς συνέχισιν τῆς ἁγίας ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας διακονίας. Εὐχαριστῶν ἀπὸ μέρους τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου προσηκόντως ἀπήντησεν ὁ πρῶτος τῇ τάξει Σεβ. Μητροπολίτης Καισαρείας Καλλίνικος.

ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑΙ

—Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ

μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν καθ' ὅλας τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς τοῦ λήξαντος μηνός.

— Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀφ' ἑσπέρας ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ ἐν Γαλατᾷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Χίων, ἐν συρροῇ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ. Τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐδέχθη ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ ἐνταῦθα Χιακὴ Παροικία μετ' ἐκδηλώσεων ἐξαιρετικῆς εὐλαβείας καὶ στοργῆς πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον Αὐτῆς, κατὰ δὲ τὴν ἐπακολουθήσασαν μετὰ τὸν ἑσπερινὸν δεξίωσιν ἐν τῷ Ἐπιτροπικῷ τοῦ ἱ. Ναοῦ ἐν θερμῇ προσφωνήσει ἀπὸ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς διετρανώθησαν τὰ πρὸς τὸν σεπτὸν Πρωθιεράρχην αἰσθήματα ταῦτα. Ἀπαντῶσα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ηὐχαρίστησε διὰ τὰ ἐκδηλούμενα αἰσθήματα, ἐξῆρε τὴν πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τὰ πάτρια ἀφοσίωσιν τῆς Χιακῆς Παροικίας, ηὐλόγησε τὸν ζῆλον αὐτῆς καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς, ηὐχήθη τὴν ἀπὸ μέρους αὐτῶν συνέχισιν τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἀφοσιώσεως ταύτης καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπ' αὐτὰς καὶ πάντας τοὺς παρισταμένους τὴν χάριν τοῦ Κυρίου.

— Τῇ 27 λήξαντος μηνὸς ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ἐν τῷ παραθρονίῳ, τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τοῦ ἱεροῦ Πατρὸς τοποθετημένης, κατὰ τὴν τάξιν, ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθιερωμένῃ ἑορτῇ τῶν Γραμμάτων, ἐτελέσθη ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἡ νενομισμένη Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ λειτουργία ἀναπεμφθεισῶν τῷ Κυρίῳ δεήσεων ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ἀειμνήστων Προστατῶν τῶν Γραμμάτων καὶ Διδασκάλων τοῦ Γένους. Τὸν Πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ἀπὸ τοῦ Ἄμβωνος ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας Ἀγαθάγγελος.

ΙΕΡΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἐνεκρίθη ἀπὸ μέρους τῆς ἐνταῦθα Διευθύνσεως τῆς Παιδείας ὁ ἐν καιρῷ γενόμενος διορισμὸς τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μιλήτου Αἰμιλιανοῦ ὡς ὁριστικοῦ Σχολάρχου τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ ΒΕΦΑ

Ἐξ ἀφορμῆς γεγονότων τινῶν ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τοῦ ἐν Βεφᾶ Μεϊδὰν ἱεροῦ Ἁγιάσματος, τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἀνεκήρυξε τοῦτο, ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 10ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ., Σταυροπήγιον Πατριαρχικόν.

Προκειμένου δὲ ἵνα τὴν διοίκησιν τοῦ ἀνακηρυχθέντος Σταυροπηγιακοῦ Ἁγιάσματος ἀναλάβῃ ἰδία Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῇ βάσει καταρτιζομένου Κανονισμοῦ τοῦ Σταυροπηγίου, Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς διωρίσθη συνοδικῶς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μύρων Πολύκαρπος, ὁρισθέντος ἅμα ἵνα μέχρι τῆς συντάξεως καὶ ψηφίσεως τοῦ

Κανονισμοῦ τοῦ ἱεροῦ Σταυροπηγίου ἐπιστατῶσι καὶ ἐπιτροπεύωσιν ἐν αὐτῷ οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΤΜΟΥ

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπανειλημμένως ἠσχολήθη μὲ τὴν κατάστασιν τῆς ἐν Πάτμῳ Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐξ ἀφορμῆς ἀνωμαλιῶν τινων ἐπισυμβασῶν ἐν αὐτῇ.

Κατόπιν τῶν συστάσεων τῆς Ἐκκλησίας αἱ ἀνωμαλίαι ἤρθησαν καὶ ἀποκατέστη ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τῆς Μονῆς ἡ σύμπνοια καὶ ἡ τάξις.

ΤΟ ΕΝ ΚΑΪΡΩι ΣΙΝΑΪΤΙΚΟΝ ΜΕΤΟΧΙΟΝ

Διὰ γράμματος αὐτοῦ ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Μελέτιος ἀνεκοίνωσε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν γενομένην ἐσχάτως συμφωνίαν τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Σινᾶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀπὸ αἰώνων ὑφιστάμενον ζήτημα τοῦ ἐν Καΐρῳ Σιναϊτικοῦ Μετοχίου.

Εἰς ἀπάντησιν ἐξεφράσθησαν, ἀποφάσει συνοδικῇ, τῇ Α. Θ. Παναγιότητι διὰ γράμματος ἡ χαρὰ καὶ τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ ἐπιτευχθείσῃ χάρις εἰς τὴν ἀμφοτέρωθεν ἐπιδειχθεῖσαν ἀγαθὴν προσπάθειαν συμφωνίᾳ καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἑδραιώσεως τῆς ἀποκατασταθείσης εἰρήνης.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Ἐπὶ τῇ ἐκ Τουρκίας ἀναχωρήσει αὐτοῦ ὁ τέως ἐνταῦθα Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος Ἐξοχώτ. κ. Σ. Πολυχρονιάδης, ἐπισκεφθεὶς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα μετὰ τῆς Εὐγενεστάτης Κυρίας Πρεσβείρας ὑπέβαλε τὰ σέβη αὐτοῦ καὶ ἀπεχαιρέτησεν Αὐτήν.

ΚΑΝΟΝΙΚΑΙ ΑΔΕΙΑΙ

— Ἐπὶ σχετικῇ αἰτήσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαοδικείας Δωροθέου, ἀναχωρήσαντος κατὰ τὸν προπαρελθόντα μῆνα εἰς Ἑλλάδα δι' ἰδίας αὐτοῦ ὑποθέσεις, ἐνεκρίθη ἡ παράτασις τῆς ἀδείας ἀπουσίας τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος μέχρι τῶν μέσων τοῦ ἀρχομένου μηνὸς Φεβρουαρίου.

— Τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Λέρου καὶ Καλύμνου Ἀποστόλῳ ἐχορηγήθη συνοδικῶς ἄδεια μεταβάσεως εἰς Ἑλλάδα διὰ λόγους ὑγείας.

ΟΝΟΜΑΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

— Διὰ γράμματος διεβιβάσθησαν τὰ συγχαρητήρια τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τῷ κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἑορτάσαντι τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κύπρου κ. Κυρίλλῳ.

— Καταλλήλως διεβιβάσθησαν αἱ Πατριαρχικαὶ συγχαρητήριοι εὐχαὶ πρὸς τοὺς ἑορτάσαντας ὡσαύτως τὴν ἑορτὴν αὐτῶν Σεβ. Μητροπολίτας Ἐφέσου Ἀγαθάγγελον, Χαλκηδόνος Μάξιμον, Ροδοπόλεως Κύριλλον, Αὐστραλίας Τιμόθεον, Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς Βασίλειον, Φλωρίνης Βασίλειον, Βελλᾶς καὶ Κονίτσης Ἰωάννην καὶ Πολυανῆς Κύριλλον.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὅπως ἀποστείλωσι ταύτην πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Χριστουπόλεως κ. Μελέτιον.

Διεύθυνσις

Patriarcat Œcuménique

Stamboul—Phanar

Συνδρομὴ ἐτησία

Ἐνταῦθα............. Λ. Τ. 2.50

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... Λ. Τ. 3.—